

КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ОСОБИ ТА НАПРЯМКИ БОРОТЬБИ З НИМИ В УКРАЇНІ

Алла Француз,

III курс, юридичний факультет.

Науковий керівник – *Кучера А.В.*

доцент.

“Людина, її життя і здоров’я, честь і гідність, недоторканість і безпека визнаються найвищою соціальною цінністю. Кожна людина має невід’ємне право на життя. Обов’язок держави – захищати життя людини” – так зазначено в ст.3 і 27 Конституції України.

Охорона особи і прав громадян від злочинних посягань є одним з основних завдань кримінального законодавства України. Зокрема, ст.1 КК України наголошує, що “КК України має основним завданням охорону суспільного ладу України, його політичних та економічних систем, власності, особи, прав та свобод громадян і всього правопорядку від злочинних посягань”.

Головні кримінально-правові норми, що захищають особу, зосереджені в главі III КК України – ст. 93-126. Всіх їх об’єднує єдиний, загальний об’єкт кримінально-правового посягання – особа, а точніше суспільні відносини, які складають суть конкретної особи.

Отже, людина – це органічне поєднання двох начал – біологічного і соціального. Біологічна суть людини полягає в її фізичному стані, а суспільна (соціальна) суть – в тому, що вона є соціальною істотою, тобто особою.

Таким чином, кримінальне право всебічно охороняє людину і з точки зору її суспільної сутності, і з точки зору її фізичної цілісності.

Злочини проти особи – це винні, протиправні діяння, суспільна небезпека яких прямо і безпосередньо визначається нанесенням чи можливістю нанесення шкоди невід’ємним благам людини – її життю, здоров’ю, волі, статевій недоторканості, честі й гідності.

Найтяжчими злочинами проти особи є посягання на життя, тобто вбивства. Вони позбавляють потерпілого найбільш цінного блага – життя. Наступною групою по важливості є посягання на здоров’я особи, тобто тілесні ушкодження різного ступеня тяжкості, злочини, які посягають на чинний у демократичному суспільстві уклад у галузі статевої відносин, злочини проти честі і гідності особи.

Одним з найважливіших питань, якому слід приділити увагу, є питання боротьби зі злочинністю, а саме її напрямки. Злочинність – це пляма на тлі суспільства. Всі ми добре розуміємо, що повністю викоренити злочинність неможливо, але боротьба проти цього суспільно-негативного явища повинна бути одним з основних завдань кожної держави та її органів.

Злочинність в Україні з кожним роком збільшується. В 1995 році лише по одній Івано-Франківській області правоохоронними органами зареєстровано: вбивств 39, в тому числі 12 на замовлення, тяжких тілесних

ушкоджень 73, в тому числі 21 такий, що потягли смерть потерпілого, 40 звалтувань. І це лише найтяжчі злочини з усіх посягань на особу. А в 1000 році спостерігасмо помітне зростання. Вбивств зареєстровано 41, тяжких тілесних ушкоджень 98, звалтувань 26.

Причин росту злочинності дуже багато. Для більшої ефективності боротьби з цим страшним явищем слід намагатися викоренити ці причини. Перш за все необхідно внести істотні зміни і доповнення до чинного законодавства, прийняти новий КК України, нові ефективні закони.

Для ефективної боротьби слід підвищити рівень правової підготовки кваліфікованих юристів, особливо слідчих, прокурорів, адвокатів. Особі необхідно забезпечити надійну охорону її життя і здоров'я. Важливо, щоб жоден злочин не залишився безкарним. Для цього найперше треба забезпечити, щоб про кожен злочин повідомлялося у відповідні органи. Досить часто потерпілі просто не звертаються до органів міліції, з різних причин. Взагалі процент розкриття злочинів в середньому коливається в межах 74-78%. Велику допомогу в розкритті злочинів надають громадяни - свідки, потерпілі. Але найчастіше вони ухиляються від дачі правдивих показів з різних причин. Боротьба зі злочинністю - це одне з найголовніших завдань держави. Адже лише в державі, де панує законність і правопорядок, можливий нормальний розвиток суспільних мас. І лише таку державу в повній мірі можна назвати демократичною і правовою.